

Vordingborg Gymnasium & HF

Krise- og omsorgsplan

Vejledende retningslinjer ved dødsfald,
ulykker og andre traumatiske hændelser

Med denne plan ønsker Vordingborg Gymnasium & HF at sikre, at der sker en kompetent og ensartet behandling af elever og medarbejdere, der enten udsættes for eller er vidne til krisesituationer.

Når elever og ansatte rammes af sorg i forbindelse med sygdom og død, er skolen en væsentlig medspiller i arbejdet med at bearbejde sorgen. Sorg håndteres ikke kun i hjemmet, alene eller med den nære familie. Ofte kan det være hjælpsomt at møde op på skolen og deltage i hverdagen blandt opmærksomme kammerater og kolleger. På Vordingborg Gymnasium & HF har vi et ønske om at hjælpe den enkelte elev eller ansatte bedst muligt igennem en krisesituation.

Krise- og omsorgsplanen indeholder følgende afsnit

1. Skilsmisse, alvorlig sygdom, kaossituationer o. lign.
2. Når en elev mister i nærmeste familie
3. Når skolen mister en elev
4. Når skolen mister en lærer/medarbejder
5. Særlige forhold der kræver særlig indsats
6. Professionel hjælp
7. Bilag 1: "Samtale med klassen i forbindelse med en klassekammerats død"
8. Bilag 2: "Orientering af klassen"
9. Bilag 3: "Sådan kan du hjælpe, hvis en af dine kammeraters nærmeste er død"

1. SKILSMISSE, ALVORLIG SYGDOM, KAOSITUATIONER mm.

Når skolen erfarer, at en elev er en del af en kaoslignende situation, orienteres klasselæreren og studievejlederen efter aftale med eleven. Klasselæreren er forpligtet på at tale med eleven og henvise denne til skolens elevcoach. Hvis eleven ønsker det, orienteres alle omkring klassen.

Skolens elevcoach kontakter hjemmet, hvis eleven er under 18, for at afklare, hvad skolen kan gøre for at støtte op om eleven. Aftalen skal indeholde en anvisning på evt. orientering af kammerater og lærere.

Elevcoach sørger for opfølgning.

2. NÅR EN ELEV MISTER I NÆRMESTE FAMILIE

Klasselæreren/studievejlederen orienteres efter aftale med eleven (evt. hjemmet, hvis eleven er under 18 år). Klasselæreren er forpligtet på, at alle omkring klassen samt skolens ledelse orienteres efter aftale med eleven og hjemmet.

Klasselæreren/studievejleder/elevcoach aftaler i samarbejde med eleven, hvad der skal til for at støtte bedst muligt op om eleven. Er eleven under 18, skal hjemmet kontaktes mhp. at aftale, hvilken støtte eleven har brug for. Aftalen skal indeholde en anvisning på evt. orientering af kammerater og lærere

Over for den sørgende elev kan alle lærere vise deres deltagelse og støtte ved at være særligt opmærksomme på elevens sorgproces herunder faglig støtte i forbindelse med genoptagelsen af skolegang.

Sker dødsfaldet i en ferie, gennemføres proceduren efter skolestart.

3. NÅR SKOLEN MISTER EN ELEV

Når meddelelsen kommer, orienteres rektor eller dennes stedfortræder, som træffer beslutning om, hvordan lærerne skal orienteres, og som fastsætter tidspunkt for meddelelse om dødsfaldet til hele skolen.

Før skolen samles, hejses flaget på halv på et tidspunkt, som rektor fastsætter. Hvis klasselæreren og evt. andre medarbejdere er til stede, beslutter rektor efter samråd med dem, hvad der skal ske, når skolen samles, hvilke foranstaltninger der skal træffes i klasserne, og hvilke skemaændringer der er nødvendige. Elevens klasse orienteres først og dernæst sammenkaldes skolen.

Når skolen er samlet giver rektor eller dennes stedfortræder meddelelse om dødsfaldet. Efter omstændighederne kan meddelelsen ledsages af mindeord, hvorefter alle rejser sig og mindes den, der er død. Efter en passende pause gør rektor derefter kort rede for vigtigheden af, at man bliver sammen i klasserne i stedet for at gå hjem, hvorefter alle bedes gå tilbage i klasserne.

Når man kommer ud i klasserne igen, sørger læreren for, at der gives rimelig tid til at tale om det, der er sket, inden man går videre med det planlagte program. Læreren er opmærksom på, om der i klassen er enkelte elever, der ser ud til at have behov for særlig støtte, og tager naturligvis hensyn til, at der ikke kan forventes normal koncentration hos eleverne. I de klasser, hvor det er besluttet at iværksætte en egentlig krisebehandling, er det bedst at lade et sådant program strække sig over længere tid, alt efter behov.

Samtaler i klasserne

Dagens skema fastholdes som det, der strukturerer samtalerne med eleverne og dermed skaber rum for krisesamtaler med de mest berørte af den afdødes kammerater.

Eventuelle skemaændringer træffes af rektor i samråd med klasselærer, studievejleder og elevcoach.

Det vigtigste er, at skolen sikrer, at alle elever, der har et personligt behov for at deltage i et krisebehandlingsforløb, har mulighed for det. Det kan i nogle tilfælde vise sig nødvendigt at tilkalde en psykolog eller skaffe anden professionel krisehjælp udefra. Beslutning herom træffes af rektor i samråd med klasselæreren, studievejleder og elevcoach.

I løbet af de næste dage tager rektor kontakt til hjemmet bl.a. med henblik på at aftale skolens deltagelse i bisættelsen.

Lærerne er opmærksomme på, at der kan være behov for at fortsætte eller gentage krisesamtaler i klasserne, og de orienterer klasselæreren, elevcoach og rektor om, hvad de selv gør, eller stiller forslag til, hvad skolen kan gøre i forhold til enkelte klasser eller elever.

Elever og ansatte, som ønsker at deltage i bisættelsen, skal have fri til dette. Der flages på halv. Skolen sender en båretasket til bisættelsen.

Sker dødsfaldet i en ferie, gennemføres det, der er muligt af proceduren, efter skolestart.

4. NÅR SKOLEN MISTER EN LÆRER/MEDARBEJDER

I tilfælde af dødsfald blandt skolens medarbejdere vil skolens handlingsmønster være det samme, som når det drejer sig om dødsfald blandt eleverne.

Når dødsfaldet erfares, orienteres rektor straks. Skolens ledelse er forpligtet på, at alle ansatte orienteres. Rektor fastsætter tidspunkt for meddelelse om dødsfaldet til hele skolen.

Når skolen er samlet giver rektor eller dennes stedfortræder meddelelse om dødsfaldet. Efter omstændighederne kan meddelelsen ledsages af mindeord, hvorefter alle rejser sig og mindes den, der er død. Efter en passende pause gør rektor derefter kort rede for vigtigheden af, at man bliver sammen i klasserne i stedet for at gå hjem, hvorefter alle bedes gå tilbage i klasserne.

Når man kommer ud i klasserne igen, sørger læreren for, at der gives rimelig tid til at tale om det, der er sket, inden man går videre med det planlagte program. Læreren er opmærksom på, om der i klassen er enkelte elever, der ser ud til at have behov for særlig støtte, og tager naturligvis hensyn til, at der ikke kan forventes normal koncentration hos eleverne. I de klasser, hvor det er besluttet at iværksætte en egentlig krisebehandling, er det bedst at lade et sådant program strække sig over længere tid, alt efter behov.

Lærerne vil det omfang, det er naturligt, tale med eleverne om afdøde i de første timer efter, at dødsfaldet er blevet kendt.

Ansatte, som rammes af sorg, og som ikke formår at gennemføre en normal skoledag, fritages fra dette. Skolens ledelse kan tilkalde psykologbistand, hvis der er behov. Så vidt muligt skal det undgås at sende klasser hjem.

Der gives mulighed for at ansatte og elever kan deltage i bisættelsen.

Der flages på halv stang på selve dødsdagen, og der flages på bisættelsesdagen.

Skolen/personalet sender blomster/krans.

Sker dødsfaldet i en ferie, gennemføres det, der er muligt af proceduren, efter skolestart.

5. SÆRLIGE FORHOLD DER KRÆVER SÆRLIG INDSATS

Særlige tilfælde med særlige foranstaltninger kan være

- selvmordsforsøg
- alvorlige ulykker herunder trafikulykker

I sådanne situationer må skolens indsats tilpasses situationen. I den forbindelse er det vigtigt straks at få skabt et tillidsfuldt samarbejde mellem skolen, de berørte familier og relevante myndigheder.

6. BILAG 1

SAMTALE MED KLASSEN I FORBINDELSE MED EN KLASSEKAMMERATS DØD

En forudsætning for denne samtale er, at eleverne er informeret om dødsfaldet i forvejen.

Samtalen kan indledes med, at læreren lægger vægt på, at et dødsfald efterlader de berørte med mange tanker, indtryk og reaktioner, det er vigtigt at tale om. Det kan gøre ondt at tale om, men det gør mindre ondt på længere sigt.

Lad eleverne reagere, lad dem tale om deres følelser, lad dem fortælle om deres erfaringer fra andre dødsfald. Det er vigtigt at forsøge at få alle til at sige noget. Hvis det ikke umiddelbart lykkes, kan læreren prøve at "invitere" med en bemærkning som: "Jeg kan se, du (I) har lyttet meget - er der noget, du (I) vil sige?"

Lad klassen gøre noget sammen, som de synes kunne være rigtigt: købe blomster, skrive breve o. lign. Efter ulykkes- eller voldsbegivenheder kan klassen sammen med lærerne evt. besøge åstedet.

En af lærerne eller studievejlederen/elevcoach bliver hos eleverne, så længe de ønsker det. Studievejlederen/elevcoach gør opmærksom på, at eleverne altid er velkomne til en samtale.

7. Bilag 2

Orientering af klassen

Sig, at det er en alvorlig samtale, der forestår.

Hvis eleven selv går med, er det bedst at lade eleven begynde. Hvis vedkommende går i stå eller bliver ked af det - så giv tid. Evt. kan studievejlederen hjælpe i gang igen. Hvis studievejlederen skal fortælle, hvad der er sket, er det bedst at have en kollega med, som kender klassen godt.

- Studievejleder og lærere bør være opmærksomme på, at de selv kan få en reaktion i samtalen med klassen.
- Klassen skal have klar besked: så mange oplysninger som muligt, så man undgår mytedannelser.
- Lad dem reagere, græde etc.
- Lad dem selv fortælle om egne oplevelser af tab, og hvordan de reagerede på dem. (Er der andre, der kender disse reaktioner?)
- Lad dem fortælle, hvad der er vigtigt i denne situation.
- Hvis der er tale om dødsfald, uddeles bilag 3
- Hvis der er tale om alvorlig sygdom, tales om, hvordan man kan støtte

Hvis eleven ikke ønsker en samtale, skal vedkommende have lov at være i fred. Studievejlederen bør da et kort stykke tid efter følge sagen op med tilbud om en ny samtale.

Dette tilbud kan gentages efter 2 - 4 måneder.

Desuden henvises til mulighed for hjælp via Det Nationale Sorgcenter:

<https://sorgcenter.dk/psykologhjælp/>

---

8. BILAG 3

SÅDAN KAN DU HJÆLPE, HVIS EN AF DINE KAMMERATERS NÆRMESTE ER DØD

- Det værste, du kan gøre, er at isolere din kammerat.
- Du skal ikke trøste - du skal bare være der. Spørg eventuelt om, hvad du kan gøre, men husk FØRST OG FREMMEST AT LYTTE.
- Det er ikke sikkert, at din kammerat selv begynder at tale om hændelsen, fordi han/hun er bange for at ødelægge stemningen.
- Det er ikke din skyld, hvis din kammerat kommer til at græde, når I taler sammen. Kammeraten er ked af det - derfor græder vedkommende. Bagefter, når gråden er stilnet, kan I godt tale sammen igen.
- Overvej om du vil deltage i bisættelsen og en evt. sammenkomst bagefter.
- Det er vigtigt at vide, at sorgen bevæger sig i bølger. Man er ikke lige ulykkelig hele tiden.
- Du skal ikke føle dig forpligtet til pludselig at gøre en hel masse, hvis det drejer sig om en kammerat, som du ellers ikke har haft noget særligt at gøre med.